

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Landkommunernes Styrelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6289; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2940).

Sagen sattes til Forhandling.

Jens Sørensen (Smørum): Jeg vil indlede mine Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag med at bringe den højtærede Indenrigsminister en Tak, fordi han ved Udarbejdelsen af Lovforslaget har opfyldt et blandt Landkommunalmedlemme længe næret Ønske om at faa foretaget en Revision af Landkommunalloven af 6. Juli 1867.

Denne Lov, som nu har bestaaet i 63 Aar, var et meget omfattende Lovarbejde, som blev udarbejdet under Medvirkning af mange dygtige Kommunalmedlemme, der havde gennemgaaet en god Skole ude i det praktiske Arbejde i Sogneforstanderskaberne og Amsraadene, og denne grundige Indsigt og Erfaring, der saaledes kom Lovforslaget til Nytte, er vel en af de væsentligste Grunde til, at Loven gennem saa mange Aar har kunnet virke nogenlunde tilfredsstillende, selv under den store Udvikling, der i de senere Aar er foregaaet i den kommunale Forvaltning. Alligevel har Udviklingen i Tidens Løb ført med sig, at det har været nødvendigt at foretage en Udstykning af den oprindelige Lov; flere Afsnit er som bekendt blevet ophævet og erstattet med Særlove, og dette, at nogle af Paragrafferne er blevet ophævet eller overført til andre Love, medens andre Paragraffer er blevet staaende, gør selvfølgelig Loven lidet overskuelig og derfor en Revision i høj Grad ønskelig.

Det foreliggende Lovforslag bygger, som det fremgaar af de Bemærkninger, der følger Lovforslaget, paa et Arbejde, der er udført af en Kommission, sammensat af Repræsentanter for de tre forskellige Kommunetyper, de rene Landkommuner, Landkommuner med bymæssig Bebyggelse og Amtskommunerne, og saa vidt jeg ved, var ogsaa de forskellige politiske Anskuelse repræsenterede. Dette, at en saa alsidigt sammensat Kommission har kunnet naa til en enstemmig Indstilling, maa formentlig faa nogen Betydning for Lovforslagets videre Behandling, saaledes at det kan faa en let Gang gennem begge Rigsdagens

Ting og blive ophøjet til Lov allerede i indeværende Samling.

Som før nævnt bygger Lovforslaget paa de gamle Bestemmelser i Landkommunalloven af 6. Juli 1867, og det er hverken meget omfattende eller meget vidtgaende Ændringer, der er foretaget; hist og her er der foretaget en Ændring eller en Tilføjelse, hvorved de gamle Bestemmelser bringes mere i Overensstemmelse med de faktiske Forhold, saaledes som disse i Tidens Løb har udviklet sig ude i Landkommunerne. Meget nyt er der ikke i det, og det er maaske heller ikke paa-krævet: Dog vil jeg ikke lægge Skjul paa, at der er et og andet Omraade, hvor jeg ud fra min Erfaring i det kommunale Arbejde vilde anse det for meget ønskeligt, om vi kunde komme et lille Skridt videre.

De meget udførlige Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, overflødiggør formentlig en gentagen detailleret Redegørelse for Lovforslagets Indhold. I Bemærkningerne er der jo gjort Rede for de Punkter, hvor Indenrigsministeren ikke har fulgt Udvalgets Indstilling, og jeg kan med det samme sige, at jeg anser de Forandringer, som den højtærede Minister har foretaget, for at være Forbedringer. For ikke at optage for meget af det høje Tings kostbare Tid skal jeg undlade at omtale de Paragraffer, som jeg er godt tilfreds med, og væsentligst holde mig til dem, hvor jeg mener, der kunde være Grund til at ændre et eller andet.

I § 6, der omhandler Reglerne for Regnskabsvæsenet, bestemmes det, at der skal vælges en Kasserer til at forestaa Kommunens Kasse og Regnskabsvæsen, men det gøres ikke til nogen absolut Betingelse, at Formands- og Kassererposten deles; Formanden kan fremdeles samtidig være Kasserer. Jeg vilde anse det for bedre og mere svarende til den Udvikling, der er foregaaet i den kommunale Administration, om der altid valgtes en anden end Formanden til at passe Regnskabsvæsenet. Jeg ønsker ikke denne Bemærkning opfattet som Udtryk for nogen Art af Mistillid til Sogneraadsformændene, thi ingen kan mere end jeg anerkende det store, uegennyttige, dygtige og samvittighedsfulde Arbejde, som er udført af saa godt som alle de Medborgere, der har haft den byrdefulde og opslidende Bestilling at være Sogneraadsformand, men jeg tror ikke, det efter den Udvikling, der er foregaaet i de senere Aar, hvor Arbejdet er blevet i høj Grad forøget og de kommunale Budgetter